

Czym jest Poezja? Ulotną chwilą, czy ważnym momentem zatrzymanym w locie, aby można było przyjrzeć się temu co niesie? Ci, co nie czytają poezji, nie mają z nią problemów, ci co czytają wiedzą, że może człowiekowi bardzo rozszerzyć horyzonty przestrzeni w której funkcjonuje. Czasami dwa genialnie pomyślane wersety mówią nam więcej o życiu i emocjach z nim związanych, niż opasłe filozoficzne traktaty, nie mówiąc już o nawiedzonych pismach „biegłych w sztuce”. Sztuka Poezji Izabeli Ptak nie jest nawiedzona, dotyka bowiem dwupunktowo spraw nam najbliższych, emocji przeżywanych na co dzień, o ile ktoś ma to niezwykle szczęście, aby je samemu przeżywać codziennie.

O Miłości powiedziano i napisano już prawie wszystko, a jednak to prawie daje szansę tym, którzy dotykają Jej przestrzeni swoją wrażliwością i intensywnością po raz pierwszy. Każda Miłość jest przecież inna, każda potrafi być piękną, porywającą, niezwykłą, oszałamiającą dla tych, którzy ją wybierają wśród innych ścieżek życia. Ktoś kocha Boga, Jezusa, świętość samą w sobie, drugi kocha Partnera, Partnerkę, Dziecko widząc w Nich Boskie Oblicze. Taki jest nasz wybór i nie musimy go oceniać ani weryfikować, jeżeli płynie z Przestrzeni Serca a nie z przestrzeni interesów.

Poezja Ptak płynie z Serca do Serca, to się czuje i powoduje w tym drugim pogłębioną refleksję na temat własnego życia. Zanurzenie się w czysty nurt Sztuki powoduje wzbogacenie Człowieka, zwielokrotnienie uczestnictwa w świecie, który niesie nam bogactwo pozytywnych i negatywnych emocji, trwa przecież odwieczna walka lub lepiej powiedzieć zmaganie się energii Pozytywnej z Negatywną, Światła z Mrokiem.

Sztuka pozwala dotknąć niuansów tych zmagania. Poezja zaś w kropli scedzonej Prawdy pozwala przeżyć Iluminację, zostać Oświeconym tym, dla których Oświecenie jest wartością dodaną w ich życiu.

Iza Ptak ma boski dar przekazywania w kroplach swojej Prawdy esencji Świata przepełnionego Miłością. Popatrzmy na siebie w innych Ludziach doświadczonych życiem. Kto z nas promieniuje Miłością, uśmiecha się na ulicy, obejmuje się przy innych, okazuje w jakikolwiek sposób swoje uczucie? Kto? Młodzi, których Świat jeszcze nie doświadczył. Pozostali wiedzą swoje i to nam najczęściej okazują. Izabela to niezwykle subtelna, delikatna Kobieta, prześwietlona potęgą odwiecznej Prawdy. Jest jej świadkiem w swojej poezji. Nie wadzi się ze światem ponieważ wie, że nie tędy droga. Codziennie

każdym oddechem i każdą myślą stwarza swój świat na wymiar i podobieństwo Boga, bo On przecież jest Miłością, o czym tak łatwo i bezsensownie zapominamy.

Jeżeli chcecie osobiście przynajmniej Dotknąć Miłości aby poznać lub przypomnieć sobie Jej moc i wielkość zanurzcie się wielokrotnie w Wyspach Purpurowych, podróżując po nich własnym oddechem i uderzeniami Serca.

Stephanie de Ratuld